

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 14Sa/75/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3021200373
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Eva Vékonyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3021200373.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne sudkyňou JUDr. Evou Vékonyovou v právnej veci žalobcu: Okresná prokuratúra Nové Mesto nad Váhom, so sídlom Hviezdoslavova 36, Nové Mesto nad Váhom proti žalovanému: Okresný úrad Nové Mesto nad Váhom, odbor všeobecnej vnútornej správy, so sídlom Hviezdoslavova 36, Nové Mesto nad Váhom, za účasti ďalšieho účastníka: F. C., Z. č. XXX, právne zastúpeného : JUDr. N. L., advokát, so sídlom D. XX, XXX XX R., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-NM-OVVS-2019/003124 zo dňa 22. februára 2019, takto

rozhodol:

Krajský súd **z r u š u j e** rozhodnutie žalovaného Okresného úradu Nové Mesto nad Váhom, odbor všeobecnej vnútornej správy č. OU-NM-OVVS-2019/003124 zo dňa 22. februára 2019 a vec **v r a c i a** žalovanému na ďalšie konanie.

Žiaden z účastníkov konania **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou správnu žalobou domáhal súdneho prieskumu rozhodnutia žalovaného, ktoré bolo vydané vo veci priestupku obvineného F. C.. Napadnutým rozhodnutím - rozkazom o uložení sankcie za priestupok, bol F. C. uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch na tom skutkovom základe, že od presne nezisteného dňa v mesiaci december 2018 do dňa 28.01.2019 v Novom Meste nad Váhom zasielal G. H. SMS správy, v ktorých uvádzal na adresu menovanej vulgárne nadávky, napr. kurva, chudera, jebnutá, hovno prejebané, piča a pod.. Za uvedené konanie bola F. C. uložená pokuta vo výške 20 eur.

2. Žalobca v podanej správnej žalobe predovšetkým poukazoval na to, že prvostupňový správny orgán sa nezaoberal dotknutou vecou svedomite a zodpovedne a jeho rozhodnutie nevychádzalo zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu, nakoľko pri dôslednom prejednaní a rozhodovaní o priestupku by zistil, že menovaný sa v inkriminovanom období okrem skutku, pre ktorý bol postihnutý v priestupkovom konaní dopustil viacerých podobných skutkov, ktoré v súhrne vykazovali znaky trestných činov. Taktiež by bol žalovaný zistil, že skutok, ktorý bol predmetom rozhodovania aj samostatne vykazuje znaky prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. a) s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, a to s ohľadom na intenzitu konania, značne vulgárny obsah vyjadrení na osobu poškodenej obsiahnutý v jednotlivých SMS správach, ako aj dĺžku inkriminovaného obdobia. Uvedené v spojení so značným stupňom narušenia vzťahov medzi obvineným a poškodenou zvyšovali nebezpečnosť a závažnosť skutku. Za danej situácie bol namieste postup v súlade s ustanovením § 71 písm. a) zákona o priestupkoch.

3. Ďalej dal žalobca do pozornosti, že predmetom tohto konania nie je zákonnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní, ale zákonnosť postupu a rozhodovania správneho orgánu. Pre posúdenie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu je prítom podľa jeho názoru irelevantné, v ktorej fáze trestného konania ešte pred rozhodnutím súdu sa vec nachádza. Zdôraznil, že v súlade s ustálenou judikatúrou má prednosť to konanie o jednom a tom istom skutku, v ktorom možno jeho páchatela postihnúť závažnejším spôsobom, resp. vyššou sankciou či trestom, čo je v tomto prípade trestné konanie. S poukazom na uvedené žiadal rozkaz o uložení sankcie zrušiť.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení k podanej správnej žalobe zhrnul genézu administratívneho konania s tým, že skonštatoval, že v plnej miere súhlasí s rozhodnutím Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SVS-OVS2-2021/003435-022 zo dňa 13.08.2021, ktorým nebolo protestu prokurátora vyhovené. Zároveň dodal, že zrušením napadnutého rozkazu o uložení sankcie, ktorým bol F. C. uznávaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa ust. § 49 ods. 1 písm. d) priestupkového zákona a prípadným nenaplnením skutkovej podstaty niektorého z trestných činov, už nebude možné protiprávne konanie obvineného prejednať a potrestať v priestupkovom konaní. Od skutku totiž uplynuli už dva roky a podľa ust. § 20 priestupkového zákona zodpovednosť za priestupok zanikla.

5. Účastník (priestupca) F. C. v písomnom vyjadrení k podanej správnej žalobe uviedol, že ju považuje za nedôvodnú. Mal za to, že žalobca aj napriek už raz vykonanému správne súdne prieskumu (týkajúcom sa protestu prokurátora) naďalej odmieta akceptovať, že v trestnej veci postupoval v rozpore so zákonom a nesprávne. Svoju chybu sa snaží zhojiť odstránením zákonnej prekážky spočívajúcej v zásade ne bis in idem, tento raz prostredníctvom súdneho prieskumu rozkazu o uložení o uložení sankcie za priestupok. Zastal názor, že žalobca podanou správnu žalobou v podstate spochybňuje závery senátu krajského súdu vo veci vedenej na Krajskom súde v Trenčíne pod spisovou značkou 13S/58/2020. Krajský súd v uvedenom konaní považoval za nesprávny postup, keď bolo vyhovené protestu prokurátora a nestotožnil sa s dôvodmi ministerstva - de facto dôvodmi protestu prokurátora.

6. F. C. vo svojom písomnom vyjadrení zdôraznil, že považuje za správne až následne prijaté rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a stotožňuje sa s dôvodmi uvedenými v tomto rozhodnutí. Ďalej uviedol, že žalobca ponúka svoju právnu kvalifikáciu až po dva a pol roku od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia (doteraz tak ani v jednom podaní v priebehu konania o proteste nespravil). Poukázal prítom na to, že žalobca bol dozorujúcim orgánom orgánu činného v trestnom konaní, ktorý skutok posúdil ako priestupok a tento postúpil žalovanému. F. C. tvrdil, že predmetný skutok nevykazuje formálne znaky trestného činu nebezpečného prenasledovania ako ho označil žalobca, ani formálne znaky iného trestného činu. Vymedzený skutok neobsahuje vyhrážky a ťažko možno povedať, že to bolo proti vôli poškodenej, keďže táto si mohla v mobile zablokovať prichádzajúce správy. Namiesto toho vedome prijímala správy a reagovala na ne. Bez splnenia uvedeného formálneho znaku je dĺžka obdobia či intenzita konania ako ich označuje žalobca právne irelevantná, nehovoriac o tom, že spisový materiál, ktorým v tom čase disponoval žalovaný ani len nenaznačoval, že by mohlo ísť o prečin nebezpečného prenasledovania.

7. Ďalej uviedol, že v prípade úspešnosti žaloby, by bola jeho právna istota pošliapaná, najmä s ohľadom na zmätočný postup žalobcu v konaní o proteste, postup orgánov činných v trestnom konaní a v konečnom dôsledku aj nekvalifikovanosti podaného protestu prokurátora a správnej žaloby, v ktorých navzájom sú uvádzané odlišné právne a skutkové dôvody. Dôvodová správa uvádza k správnej žalobe podanej prokurátorom, že má slúžiť na ochranu zákonnosti. V danom prípade však neslúži tomuto účelu, ale k tomu, aby si žalobca uľahčil dôkaznú situáciu v trestnom konaní. Uviedol, že podanie žaloby vníma ako zneužitie práva. V zmysle § 5 ods. 12 SSP by takejto správnej žalobe u uvedených dôvodov nemala byť poskytnutá ani právna ochrana.

8. V danom prípade mal podľa F. C. žalovaný ako správny orgán dostatočne ustálené všetky relevantné skutkové okolnosti, ktoré navyše pred konaním preverilo aj OO PZ Nové Mesto nad Váhom, keď práve toto policajné oddelenie postúpilo spisový materiál správne orgánu, nakoľko sa nezistilo, že by skutok vykazoval znaky trestného činu. Zopakoval, že podľa § 230 Trestného poriadku dozor nad dodržiavaním zákonnosti pred začatím trestného stíhania vykonáva prokurátor, teda žalobca. Prokurátor teda v otázke tohto skutku dvakrát zmenil právny názor v tom, či ide alebo nejde o priestupok, pričom tvrdil, že podaná správna žaloba je len účelovým nástrojom na zhojenie pochybenia prokuratúry v otázke ustálenia skutku a správneho zadefinovania obvinenia. Toto mohlo byť celkom jednoducho odstránené moduláciou skutkovej vety, no prokuratúra sa nepochopiteľne vybrala cestou narušenia právnej istoty,

teda napadnutím už viac ako 2,5 roka právoplatného rozhodnutia o priestupku. Uviedol, že už aj súd v trestnom konaní v jednom z rozhodnutí naznačil, že prokuratúra mala v tomto smere modulovať skutok, čo však nespravila.

9. Taktiež uviedol, že odvolací trestný súd pri rozhodovaní o väzbe po podaní obžaloby uviedol v uznesení č. k. 3Tos/12/2020-607 zo dňa 10.02.2020, že „prekážka ne bis in idem nebola dosiaľ v náležitom rozsahu odstránená, pričom sa jej dalo predísť buď včasnou aktivitou prokurátora pri podávaní protestu, resp. moduláciou skutku samotného.“ Prokuratúra však nekonala ani včasne a ani skutok nemodulovala, práve naopak, cestou využitia mimoriadneho opravného prostriedku išla v rozpore so zásadou právnej istoty rušiť s niekoľkokomesačným odstupom právoplatné rozhodnutie správneho orgánu. Ďalej F. C. uviedol, že podľa § 230 ods. 2 písm. e) Trestného poriadku mohol prokurátor v rámci revízneho prieskumu zrušiť rozhodnutie o postúpení veci do 30 dní od doručenia. Ak v správnej žalobe žalobca tvrdí, že išlo o nezákonné rozhodnutie, pretože skutok vykazoval znaky trestného činu, je podľa jeho názoru toto tvrdenie absolútne scestné, vzhľadom na predchádzajúce postúpenie veci z OO PZ, ktoré dozoruje žalobca. Ďalej tento účastník poukázal na to, ako je skutok zadefinovaný. Zdôraznil, že v trestnom konaní je zadefinovaný veľmi všeobecne a neurčito, ba až zmätočne a nesplňa základné kritériá viažuce sa ku konkretizácii skutku. Zo skutkovej vety nie je možné určiť, akým konaním sa mal účastník konania dopustiť napríklad prečinu nebezpečného prenasledovania. Ani zo samotného protestu prokurátora či správnej žaloby nie je možné zistiť, v čom presne (napr. v akom presnom časovom období) sa mal skutok v priestupkovom konaní prekrývať so skutkom v trestnom konaní. S týmto názorom sa v neposlednom rade stotožnil i súd pri rozhodovaní o väzbe v trestnom konaní, keď vyčítal skutkovej vete prílišnú všeobecnosť. Zo správnej žaloby nie je možné určiť a jasne ustáliť, v čom spočíva totožnosť skutku v priestupkovom konaní vo vzťahu ku skutku v trestnom konaní, ktorá zakladá prekážku rozhodnutej veci vo vzťahu k trestnému konaniu. Pritom toto je de facto hlavný dôvod, prečo prokurátor podáva správnu žalobu. Mal za to, že žalobca už je v konaní pred správnym súdom a doposiaľ v naznačenom smere neunesol dôkazné, resp. argumentačné bremeno.

XX. F. C. ďalej uviedol, že postupom prokuratúry sa dostáva do vzájomného konfliktu trestné právo, správne právo a ústavné právo. Ústavné právo stojí nad všetkými ostatnými odvetviami práva a preto každý jeden procesný úkon je potrebné vyhodnocovať, či splňa znaky ústavnosti, resp. či ním nedochádza k porušovaniu ústavných práv. Z aplikačnej praxe mu je zrejmé, že prokuratúra v iných prípadoch postupuje podobným postupom pomerne často, no to neznamená, že tento postup je správny v každom jednotlivom prípade. Vyjadril presvedčenie, že ku každému prípadu je potrebné postupovať ad hoc a vyhodnocovať jednotlivé skutkové a právne okolnosti daného prípadu. V trestnom prípade orgán činný v trestnom konaní nepostupoval správne a bol nedôsledný a vec zle právne vyhodnotil. Uviedol, že Okresná prokuratúra Nové Mesto nad Váhom mala dbať na to, aby nebol stíhaný (obvinený) za skutok, pre ktorý bol už postihnutý v priestupkovom konaní, a to v rámci revíznej povinnosti. Poukázal na výklad čl. 50 ods. 5 Ústavy SR, § 2 ods. 8 Trestného poriadku, ako aj čl. 4 protokolu č. 7 dohovoru, že osobe nesmie byť vznesené obvinenie, pokiaľ existuje iné za totožný skutok. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby bola správna žaloba zamietnutá a súčasne požiadal o priznanie nároku na náhradu trov konania.

11. Žalobca v ďalšom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného stručne uviedol, že sa s týmto vyjadrením nestotožňuje. Rovnako sa vyjadril aj k vyjadreniu ďalšieho účastníka F. C..

12. Správny súd vo veci nariadil pojednávanie. Žalobca zotrval na podanej správnej žalobe, žalovaný vo svojom prednese taktiež zotrval na svojom vyjadrení k podanej správnej žalobe. Právny zástupca F. C. zopakoval argumenty obsiahnuté v jeho písomnom vyjadrení k podanej správnej žalobe, pričom zdôraznil, že jeho vec bola žalovanému postúpená OO PZ, ktorého činnosť dozoruje žalobca. Súčasne poukázal na to, že podaná správna žaloba neobsahuje rovnaké argumenty ako protest prokurátora a preto sa k týmto novým dôvodom nemohli správne orgány vyjadriť. Predovšetkým však poukázal na to, že jeho klient bol neprávoplatne odsúdený Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom pričom, aby tu nedošlo k situácii, že by bol trestaný dvakrát za to isté, bolo v konaní pred súdom vyňaté obdobie, za ktoré bol potrestaný v priestupkovom konaní. Súdu predložil fotokópiu zápisnice Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom o vyhlásení rozsudku.

13. Z administratívneho spisu bolo zistené, že na základe oznámenia poškodenej G. H. zo dňa 28.01.2019 o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. vykonalo Okresné riaditeľstvo Policajného zboru (ďalej aj OR PZ) v Novom Meste nad

Váhom objasňovanie oznámeného priestupku a následne podľa § 60 ods. 3 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. predložilo správu o výsledku objasňovania priestupku zo dňa 11.02.2019 Okresnému úradu v Novom Meste nad Váhom, odbor všeobecnej vnútornej správy, ktorý na jej podklade v rozkaznom konaní rozkazom o uložení sankcie za priestupok č.: OU-NM-OVVS-2019/003124, PK 46/2019 zo dňa 22.02.2019 uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb., ktorého sa dopustil úmyselným narušením občianskeho spolunažívania iným hrubým spôsobom na tom skutkovom základe, že od presne nezisteného dňa v mesiaci december 2018 do dňa 28.01.2019 v Novom Meste nad Váhom zasielal G. H. SMS správy, v ktorých uvádzal na adresu menovanej vulgárne nadávky, napr. kurva, chudera, jebnutá, hovno prejebané, piča a pod., za čo bola žalobcovi podľa § 11 ods. 1 písm. b) v spojení s § 49 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. uložená pokuta 20 eur. Tento rozkaz o uložení sankcie za priestupok nadobudol právoplatnosť dňa 15.03.2019.

14. Pri objasňovaní priestupku orgán činný v trestnom konaní vykonal objasňovanie pri ktorom bola vypočutá oznamovateľka, ktorá je súčasne aj poškodenou ako aj priestupca. Oznamovateľka pri podaní oznámenia dňa 28.01.2019 uviedla, že ma so svojim bývalým druhom problém približne tri roky, teda od doby od kedy od neho odišla. Asi koncom mesiaca december 2018 jej začal posielat' vulgárne sms správy, čo trvá do dňa oznámenia.

15. Súčasťou administratívneho spisu je aj úradný záznam zo dňa 29.01.2019 spísaný OR PZ o tom, že oznamovateľka G. H. sa dostavila OO PZ dňa 28.01.2019 podala oznámenie o spáchaní priestupku, pričom uviedla, že nepokoje vyvolané F. C. trvajú približne od 12.12.2016. V spise sú založené fotokópie sms správ, ktorými je zdokumentovaná intenzita posielania správ.

16. F. C. vo svojej výpovedi uviedol, že od 12.12.2016 do 01.12.2018 vypisoval sms správy svojej bývalej družke (oznamovateľke). Priznal, že jej v týchto správach vulgárne nadával, urážal ju slovami „kurva, že je jebnutá“. Svoje správanie oľutoval, uviedol, že s oznamovateľkou už nekomunikuje a ani jej neposiela vulgárne SMS správy. Zdôraznil, že mu záleží najmä na synovi, ktorý pochádza z jeho vzťahu s oznamovateľkou, chce, aby sa jeho syn mal dobre.

17. Súčasťou objasňovania priestupku je aj lekárska správa z ambulancie klinickej psychológie z vyšetrenia maloletého syna priestupcu a oznamovateľky. Vyšetrenia vyplýva, že psychologička odporúča eliminovať stretnutia s otcom (priestupcom), ak bude pod vplyvom alkoholu.

18. Proti rozkazu Okresného úradu v Novom Meste nad Váhom, odbor všeobecnej vnútornej správy o uložení sankcie za priestupok č.: OU-NM-OVVS-2019/003124, PK 46/2019 zo dňa 22.02.2019 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom protest prokurátora č. Pd 134/19/3304-6 zo dňa 21.10.2019. V odôvodnení protestu prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom uviedol, že uznesením OR PZ v Novom Meste nad Váhom, odbor poriadkovej polície, OO PZ Nové Mesto nad Váhom ČVS: ORP-120/NM-NM-2019 zo dňa 21.03.2019 bolo podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie za prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a nebezpečné prenasledovanie podľa § 360a ods. 1 písm. a), b), c), ods. 2 písm. a), b) s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. i) Trestného zákona preto, že páchatel' od presne nezisteného obdobia približne po dobu tri a pol roka vulgárne, či už slovom, prostredníctvom SMS správ alebo telefonicky uráža poškodenú G. H., pričom od mesiaca január 2019 sa jej začal aj vyhrážať a to tak, že ju psychicky zničí, v dôsledku čoho sa ona obesí, zblázni, zabije na aute, alebo aj, že si on ublíži, prípadne že sa obesí, nakoľko ho ona opustila a k tomu mu chce zobrať ešte aj syna, ďalej jej napísal, že je sledovaná, pričom jej dňa 13.03.2019 poslal fotografiu jej motorového vozidla Mercedes-Benz so slovami „bol som ti odfotiť auto“ a to aj napriek tomu, že dňa 01.03.2019 bolo Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 11P/6/2019-35 vydané rozhodnutie, ktorým súd okrem iného páchatel'ovi zakázal priblížiť sa k poškodenej na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov s výnimkou konania pred súdmi a inými orgánmi verejnej moci a zakázal páchatel'ovi písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami kontaktovať poškodenú s výnimkou kontaktovania nevyhnutného na realizáciu súdom upraveného styku s maloletým synom, v dôsledku čoho týmto svojim konaním páchatel' vzbudil u poškodenej G. H. dôvodnú obavu o jej život a zdravie spočívajúcu najmä v tom, že sa bojí toho, že jej môže ublížiť, nakoľko ju už v minulosti viackrát fyzicky napadol a taktiež má z takéhoto jeho konania v súčasnosti aj zdravotné

problémy spočívajúce vo zvýšenom krvnom tlaku v dôsledku stresu s tým, že uznesením OR PZ v Novom Meste nad Váhom, odbor poriadkovej polície, OO PZ Nové Mesto nad Váhom ČVS: ORP-120/NM-NM-2019 zo dňa 21.03.2019 bolo podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku za tieto skutky žalobcovi vznesené obvinenie a dňa 15.08.2019 vyšetrovateľ PZ OR PZ v Novom Meste nad Váhom, odbor kriminálnej polície, oddelenie vyšetrovania doručil podľa § 209 ods. 1 Trestného poriadku Okresnej prokuratúry v Novom Meste nad Váhom návrh na podanie obžaloby. Prokurátor Okresnej prokuratúry v Novom Meste nad Váhom konštatoval, že na základe vyššie uvedeného skutok, ktorého sa mal žalobca dopustiť vyššie popísaným spôsobom a konanie, za ktoré bol žalobca postihnutý rozkazom o uložení sankcie za priestupok Okresného úradu Nové Mesto nad Váhom, odbor všeobecnej vnútornej správy č.: OU-NM-OVVS-2019/003124 zo dňa 22.02.2019, právoplatným dňa 15.03.2019, vykazuje znaky vyššie uvedených trestných činov, na konanie o ktorom nebol okresný úrad príslušný, takže i jeho samotné rozhodnutie o priestupku je nezákonné, pričom na mieste bol postup v súlade s ustanovením § 71 písm. a) zákona č. 372/1990 Zb.. Poukázal na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Lauko proti Slovenskej republike z ktorého je zrejmé, že konanie o priestupkoch má trestnú povahu, a teda právoplatné rozhodnutie o tom istom skutku v priestupkovom konaní, či už je obvinený z priestupku uznaným vinným alebo je konanie o priestupku zastavené, čo zodpovedá oslobodeniu, vytvára prekážku rozhodnutej veci aj vo vzťahu k trestnému konaniu. Keďže rozhodnutie okresného úradu sa vzťahuje na obdobie, za ktoré bolo žalobcovi vznesené obvinenie, a toto rozhodnutie okresného úradu nebolo doposiaľ zrušené a vytvára prekážku rozhodnutej veci, je podanie protestu prokurátora dôvodné.

19. Okresný úrad v Novom Meste nad Váhom, odbor všeobecnej vnútornej správy svojím rozhodnutím č.: OU-NM-OVVS-2019/003124, PK 46/2019 zo dňa 25.11.2019 vyhovel protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom č. Pd 134/19/3304-6 zo dňa 21.10.2019 a rozkaz o uložení sankcie za priestupok Okresného úradu v Novom Meste nad Váhom, odbor všeobecnej vnútornej správy č.: OU-NM-OVVS-2019/003124, PK 46/2019 zo dňa 22.02.2019 zrušil a priestupkový materiál následne v zmysle § 71 písm. a) zákona č. 372/1990 Zb. postúpi k ďalšej realizácii Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom.

20. Na odvolanie žalobcu zo dňa 09.12.2019 proti rozhodnutiu Okresného úradu v Novom Meste nad Váhom, odbor všeobecnej vnútornej správy č.: OU-NM-OVVS-2019/003124, PK 46/2019 zo dňa 25.11.2019 vo veci rozhodoval Okresný úrad Trenčín, odbor opravných prostriedkov ako odvolací orgán a odvolaním napadnuté rozhodnutie Okresného úradu v Novom Meste nad Váhom, odbor všeobecnej vnútornej správy č.: OU-NM-OVVS-2019/003124, PK 46/2019 zo dňa 25.11.2019 svojím rozhodnutím č.: OU-TN-OOP1-2020/005930-003 zo dňa 14.01.2020 zrušil a vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie s tým, že úlohou prvostupňového správneho orgánu bude vyzvať žalobcu na vyjadrenie k protestu prokurátora a vo vydanom rozhodnutí sa vyrovnáť s jeho prípadným stanoviskom k protestu a návrhmi žalobcu s tým, že nové rozhodnutie vydá v súlade s právnym názorom odvolacieho správneho orgánu. Ďalej uložil prvostupňovému správnenému orgánu v rozhodnutí uviesť, akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil, a aby dôsledne zväžil dôvodnosť podaného protestu prokurátora.

21. Následne Okresný úrad v Novom Meste nad Váhom, odbor všeobecnej vnútornej správy, súc viazaný právnym názorom odvolacieho správneho orgánu, postupom podľa § 24 ods. 6 zákona č. 153/2001 Z.z. predložil listom zo dňa 26.03.2020 protest prokurátora odvolaciemu orgánu s tým, že mu nemieni vyhovieť a Okresný úrad Trenčín, odbor opravných prostriedkov ako bezprostredne nadriadený orgán vo veci rozhodol dňa 05.05.2020, č.: OU-TN-OOP1-2020/014897-004 tak, že podanému protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom č. Pd 134/19/3304-6 zo dňa 21.10.2019 podľa § 24 ods. 8 zákona č. 153/2001 Z.z. nevyhovel a protestom napadnuté rozhodnutie - rozkaz Okresného úradu v Novom Meste nad Váhom, odbor všeobecnej vnútornej správy o uložení sankcie za priestupok č.: OU-NM-OVVS-2019/003124, PK 46/2019 zo dňa 22.02.2019 zostáva nezmenené. Ako uviedol odvolací správny orgán v odôvodnení, ak spoločnosť vykoná svoje legitímne právo na potrestanie niekoho, kto poruší jej pravidlá, vyčerpala svoje právo na sťažanie a nie je teda ďalej oprávnená túto osobu, ktorá už za tento skutok bola odsúdená, potrestať. Táto zásada je neoddeliteľne spojená so zásadou právoplatnosti a primeranosti trestov, na základe ktorých musí byť trest primeraný závažnosti skutku. Na úrovni jednotlivca má zásada ne bis in idem odsúdenému garantovať, že po odpykaní svojho trestu odčinil svoju vinu voči spoločnosti a môže znova zaujať svoje miesto v spoločnosti bez toho, aby sa musel obávať nového sťažania. Táto zásada tak zodpovedá dvojakej potrebe spravodlivosti a právnej istoty. Záverom dodal, že prvostupňový správny orgán sa nedopustil žiadnej nezákonnosti, keď

uložil rozkazom žalobcovi pokutu za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, nakoľko v čase jeho vydania boli na takýto postup splnené všetky zákonné predpoklady a nič nenasvedčovalo možnému trestnoprávnemu rozmeru konania žalobcu, preto postúpenie veci podľa § 71 ods. 1 písm. a) zákona č. 372/1990 Zb. nebolo dôvodné.

22. Voči rozhodnutiu Okresného úradu Trenčín, odbor opravných prostriedkov zo dňa 05.05.2020, č.: OU-TN-OOP1-2020/014897-004 podal dňa 07.05.2020 prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom odvolanie, v ktorom zopakoval, že skutok, ktorý bol predmetom rozhodovania Okresného úradu v Novom Meste nad Váhom, odbor všeobecnej vnútornej správy č.: OU-NM-OVVS-2019/003124, PK 46/2019 samostatne vykazoval znaky trestného činu s ohľadom na intenzitu konania, značne vulgárny obsah vyjadrení na osobu poškodenej, obsiahnutých v jednotlivých SMS správach a dĺžku inkriminovaného obdobia, ktoré v spojení so značným stupňom narušenia vzťahov medzi žalobcom a poškodenou zvyšovali nebezpečnosť a závažnosť skutku. Dotknutý priestupkový orgán teda postupoval nesprávne a v rozpore so zákonom keď skutok, ktorý bol trestným činom posúdil a prejednal ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a) zákona č. 372/1990 Zb. s vydaním vyššie uvedeného rozhodnutia o vine a uložení sankcie žalobcovi. Poukázal na to, že uznesením OR PZ v Novom Meste nad Váhom, odbor poriadkovej polície, OO PZ Nové Mesto nad Váhom ČVS: ORP-120/NM-NM-2019 zo dňa 21.03.2019 bolo podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku bolo F. C. vznesené obvinenie a dňa 21.01.2020 podala prokuratúra v Novom Meste nad Váhom pod sp. zn. Pv 201/19/3304-116 na žalobcu pre uvedené skutky obžalobu. Z uvedeného vyplýva, že rozhodnutie okresného úradu vytvára prekážku rozhodnutej veci v zmysle čl. 4 protokolu 7 dohovoru. Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom opätovne zdôraznil, že skutok už v čase jeho prejednaní pred okresným úradom vykazoval znaky trestného činu a v neposlednom rade poukázal na to, že v súlade s ustálenou judikatúrou má prednosť to konanie o jednom a tom istom skutku, v ktorom možno jeho páchatel'a postihnúť závažnejším spôsobom, resp. vyššou sankciou či trestom, čo je v tomto prípade trestné konanie.

23. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku rozhodnutie Okresného úradu, odbor opravných prostriedkov zo dňa 05.05.2020, č.: OU-TN-OOP1-2020/014897-004 zmenil tak, že podľa § 24 ods. 7 zákona č. 153/2001 Z.z. podanému protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom č. Pd 134/19/3304-6 zo dňa 21.10.2019 vyhovel a napadnuté rozhodnutie - rozkaz Okresného úradu v Novom Meste nad Váhom, odbor všeobecnej vnútornej správy o uložení sankcie za priestupok č.: OU-NM-OVVS-2019/003124, PK 46/2019 zo dňa 22.02.2019, zrušil.

24. Vyššie uvedené rozhodnutie napadal priestupca F. C. správnu žalobou, pričom vec bola prejednaná na tunajšom súde pod spisovou značkou 13S/58/2020. Správny súd rozsudkom č.k. 13S/58/2020-63 zo dňa 07.04.2021 žalobou napadnuté rozhodnutie zrušil podľa § 191 ods. 1 písm. d) zákona č. 162/2015 Z.z. (ďalej aj SSP) a vec vrátil na ďalšie konanie.

25. Ministerstvo následne vydalo dňa 13.08.2021 rozhodnutie č.s. SVS-OVS2-2021/003435-022, ktorým bolo odvolanie Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom zo dňa 07.05.2020 zamietnuté a rozhodnutie Okresného úradu, odboru opravných prostriedkov vo veci podaného protestu prokurátora bolo potvrdené. Za tejto situácie podal žalobca včas správnu žalobu, ktorou žiada súdny prieskum rozhodnutia žalovaného, ktorým bolo rozhodnuté o priestupku F.

26. Podľa 45 SSP prokurátor je oprávnený podať správnu žalobu podľa § 6 ods. 2 písm. a) až d) proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy, proti ktorému podal protest, ktorému nebolo vyhovené.

27. Podľa § 177 ods. 2 SSP ochrany iných ako subjektívnych práv sa môže domáhať len prokurátor alebo subjekt výslovne na to oprávnený zákonom.

28. Podľa § 2 ods. 1 zákona o priestupkoch priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

29. Podľa § 87 ods. 1 zákona o priestupkoch ak je nepochybné, že obvinený z priestupku sa priestupku dopustil a ak vec nebola vybavená v blokovom konaní, môže správny orgán bez ďalšieho konania vydať rozkaz o uložení sankcie za priestupok (§ 13 ods. 2).

30. Správny súd v prvom rade uvádza, že správna žaloba bola podaná podľa § 45 ods.1 zák. č. 162/2015 Z.z. (ďalej aj SSP), pričom procesný predpis umožňuje prokurátorovi podať správne žaloby uvedené v § 6 pod písmenom a) až d) proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy, proti ktorému podal protest, ktorému nebolo vyhovené. Zákon nevyžaduje, aby žaloba podaná prokurátorom obsahovala len také žalobné body, ktoré sa zhodujú s tými námietkami, ktoré boli uplatnené v proteste prokurátora.

31. Správny súd má za to, že z dikcie zákona teda nevyplýva, že by tu bol zvláštny, osobitný typ žaloby - žaloba prokurátora, ale zákon umožňuje prokurátorovi podať vymedzené správne žaloby a medzi nimi aj správnu žalobu vo veci správneho trestania. Podmienkou podania takejto správnej žaloby je neúspešná realizácia protestu prokurátora. Žaloba je potom podaná proti rozhodnutiu, ktoré bolo napadnuté protestom, ktorému nebolo vyhovené. Prokurátor nemusí v podanej správnej žalobe tvrdiť porušenie jeho práv v zmysle ust. § 177 ods.2 SSP.

32. V zmysle vyššie uvedeného, je potom predmetom súdneho prieskumu rozhodnutie žalovaného, ktoré bolo neúspešne napadnuté protestom prokurátora. Správny súd teda nepreskúmava rozhodnutie, ktorým nebolo vyhovené protestu prokurátora a nepodrobuje prieskumu dôvody, pre ktoré správne orgány nepovažovali podaný protest za dôvodný.

33. Správny súd však na druhej strane poukazuje na to, že procesný predpis rieši rozdielne situáciu, keď účastník konania nesúhlasí s tým, že správne orgány vyhovejú protestu prokurátora. V takomto prípade osoba, ktorá tvrdí, že je takýmto rozhodnutím dotknutá na svojich právach podáva správnu žalobu proti rozhodnutiu, ktorým bolo skončené konanie o proteste prokurátora. Takto sa stalo, že na tunajšom súde už bolo vedené na základe žaloby účastníka F. C. súdne konanie o súdny prieskum rozhodnutia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, ktoré bolo vydané v konaní o proteste prokurátora, tak ako je uvedené v odstavci 23 tohto rozsudku. Senát tunajšieho súdu žalobou napadnuté rozhodnutie ministerstva zrušil podľa § 191 ods. 1 písm. d) SSP, teda z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti. Následne po tomto zrušení ministerstvo rozhodlo tak, že vyhodnotilo podaný protest prokurátora ako nedôvodný.

34. V prejednávanej veci sa z dôvodov uvedených vyššie, nebude správny súd zaoberať rozhodnutiami, ktoré boli vydané v konaní o proteste prokurátora a nebude sa vyjadrovať ani k dôvodom, pre ktoré nebolo protestu vyhovené resp. ktoré viedli k tomu, že nebolo rozhodnutie žalovaného v konaní o proteste zrušené. V tomto konaní sa správny súd vo svojej podstate bude sám (bez ohľadu na dôvody správnych orgánov vyjadrené v konaní o proteste prokurátora) zaoberať dôvodmi uplatnenými v podanej správnej žalobe o súdny prieskum rozhodnutia vydaného vo veci priestupku. Z určitého pohľadu bude (vzhľadom na značnú totožnosť žalobných bodov s obsahom protestu) správny súd prejednávať protest prokurátora sám. Na druhej strane nie je vecou správneho súdu, aby sa v tomto konaní zhostil úlohy akéhosi kompetenčného orgánu v spore medzi správnym orgánom a orgánom činným v trestnom konaní. Rovnako správny súd považuje za podstatné uviesť, že samotná skutočnosť, že z uznesenia o začatí trestného stíhania zo dňa 21.3.2019 vyplynulo, že orgán činný v trestnom konaní začal trestné stíhanie účastníka F. C. nepredstavuje samé o sebe dôvod pre zrušenie žalobou napadnutého rozhodnutia. Správny orgán nie je oprávnený skúmať zákonnosť alebo vecnú správnosť tohto uznesenia vydaného v trestnom konaní, ale skúma len postup orgánu verejnej správy, či konal zákonne. Postup orgánov činných v trestnom konaní nie je bez ďalšieho dôvodom na zrušenie rozhodnutia o priestupku.

35. Okrem toho, v tejto súvislosti správny súd zdôrazňuje, že z výrokovej časti uznesenia o vznesení obvinenia nie je možné zistiť, či bolo začaté trestné stíhanie aj pre skutky, ktoré boli predmetom správneho trestania v priestupkovom konaní. Uvedené znemožňuje jeho všeobecnosť a nekonkrétnosť vo vymedzení skutku v jeho výrokovej časti. Zo zápisnice o vyhlásení rozsudku Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom v konaní vedenom pod spisovou značkou 1T/4/2020 bolo zistené, že žalobca bol (zatiaľ neprávooplatne) odsúdený pre prečin nebezpečného prenasledovania, marenia výkonu rozhodnutia, pričom zo skutkovej vety rozsudku je zrejmé, že sa nedotýka doby od decembra 2018 do 28.01.2019.

36. Správny súd ďalej považuje za podstatné zdôrazniť, že žalobou (a aj protestom prokurátora) napadnuté rozhodnutie vo veci správneho trestania vo veci priestupku bolo vydané v skrátrenom konaní. Vo veci prebehlo objasňovanie priestupku OR PZ, ktorý vypočul oznamovateľku - poškodenú ako aj F. C.. V tejto fáze konania boli získané aj ďalšie dôkazy a to fotokópie sms správ ako aj lekárska správa z psychologického vyšetrenia syna F. C. a G. H.. Bolo bez pochybností zistené, že títo žili ako druh a družka a potom ako sa G. H. spolu so synom od svojho druha odsťahovala, začali problémy spočívajúce v nevhodnom správaní F. C.. K. F. C. pred orgánmi vykonávajúcimi objasňovanie priestupku výslovne uviedol, že vulgárne sms správy svojej bývalej družke posielal už viac ako tri roky. Intenzita a frekvencia týchto útokov bola zdokumentovaná aj samotnou G. H., ktorá predložila ako dôkaz 18 listov s odfotenými sms správami od F. C..

37. Za tejto situácie OR PZ predložilo vec Okresnému úradu na prejedanie priestupku. Uvedený postup však nebol pre žalovaného právne záväzný a nezbavil ho povinnosti vysporiadať sa s tým, či skutočne konanie žalobcu napĺňa znaky priestupku. Bolo jeho povinnosťou vec riadne vyhodnotiť, a to aj s ohľadom na to, či prípadne nejde iba o neslušnosť, teda konanie, ktoré nedosahuje takú intenzitu, aby bola nevyhnutá ingerencia štátu alebo naopak, či vzhľadom na frekvenciu a intenzitu konania nedosahuje spoločenskú nebezpečnosť a intenzitu, že by sa mohlo jednať o trestný čin. Bolo teda v prvom rade povinnosťou správneho orgánu, aby vyriešil otázku, či ide skutočne o priestupok.

38. Správny orgán potom, čo mu bola vec predložená OO PZ o veci rozhodol v rozkaznom konaní. Správny súd uvádza, že rozkazné konanie je typom skráteneho, zrýchleného konania o priestupkoch. Cieľom tohto konania je skrátenie prejednávania priestupkov, rozhoduje sa bez nariadenia ústneho pojednávania a bez vykonania dôkazov. Z formálneho hľadiska rozkazné konanie upravuje § 87 zákona o priestupkoch, ktorý stanovuje, že podmienkou jeho realizácie je skutočnosť, že je nepochybné, že obvinený z priestupku sa priestupku dopustil a vec nebola vybavená v blokovom konaní (§ 13 ods. 2). Na rozdiel od blokového konania sa na prejedanie skutku v rozkaznom konaní nevyžaduje súhlas obvineného z priestupku. Rovnako ako v prípade blokového konania musí mať správny orgán pred vydaním rozkazu istotu, že konanie, o ktorom sa rozhoduje, má zákonné znaky priestupku a že ho spáchala osoba, ktorá je z tohto konania obvinená.

39. Správny orgán si teda pred svojim rozhodnutím vo veci (a to aj v prípade ak ide o skrátene konania) musí ustáliť, že sankcionované konanie je priestupkom a tak ako uvádza aj žalobca, musí byť dostatočne zistený skutkový stav, aby mohli byť prijaté závery jednak o postihnuteľnosti konania v priestupkovom konaní ako aj o tom, či ho spáchala osoba, ktorá je z tohto konania obvinená.

40. Správny súd poukazuje na to, že v predmetnej právnej veci žalovaný disponoval pri svojom rozhodovaní so zápisnicou o výsluchu F. C., ktorý sám uviedol, že svojej bývalej družke posielal vulgárne sms, a to už po dobu 3 rokov, konkrétne uviedol, že išlo o obdobie od 12.12.2016 do 1.12.2018. Výpoveď bola učená dňa 08.02.2019 a F. C. sa v nej žiadnym spôsobom nevyjadroval k obdobiu mesiaca január 2019, za ktoré bol priestupkovo neskôr potrestaný. Zasielanie sms správ bolo zdokumentované aj oznamovateľkou, ktorá predložila dôkaz o desiatkach poslaných sms. Za týchto okolností správny orgán vydal bez vykonania ďalšieho dokazovania rozhodnutie vo veci s tým, že v ňom žiadnym spôsobom nezdôvodnil prečo považuje konanie F. C. za priestupok.

41. Ako už bolo uvedené vyššie, priestupca sa vo svojej výpovedi vyjadril k obdobiu kedy mal posielat sms správy uvedením konkrétnych dátumov v rozpätí troch rokov, nevyjadroval sa k januáru 2019. V odôvodnení rozkazu o priestupku sú pritom dôkazy - fotokópie sms správ úplne odignorované. Nie je uvedené ako bol tento dôkaz vyhodnotený, čo z neho vyplynulo a podobne. Napriek tomu, že boli predložené takéto fotokópie sms a priestupca uviedol konkrétny deň v decembri 2016, kedy ich začal poškodenej posielat a dokedy tak činil (do 01.12.2018), tak v skutkovej vete rozhodnutia je uvedené, že k uvedenému správaniu došlo od nezisteného dňa v decembra 2018. Správne mu súdu nie je zrejme ako žalovaný uvažoval a na základe akých dôkazov takto ustálil skutkový stav.

42. Za tejto situácie je potrebné prisvedčiť žalobcovi, že žalovaný nepostupoval pri prejedávaní tejto veci dostatočne svedomite, riadne sa nezaoberal ani tými dôkazmi, ktoré sa nachádzali v administratívnom spise, pričom vec bez riadneho objasnenia veci vyriešil v skrátrenom konaní ako priestupok. Uvedené je samé o sebe dôvodom pre zrušenie jeho rozhodnutia podľa § 191 ods. 1 písm. e) a f) SSP s tým, že je potrebné, aby bola vec riadne došetrená a opätovne bolo posúdené či

konanie žalobcu naplňa znaky priestupku, eventuálne či nejde o trestný čin. V závislosti na ustálení tejto otázky je potrebné zvoliť ďalší procesný postup žalovaného a to buď vec postúpiť orgánom činným v trestnom konaní alebo vec riadne opätovne prejednať ako priestupok, avšak po doplnení dokazovania. Rozhodovanie žalovaného však bude vzhľadom na odsúdenie F. C. v trestnom konaní komplikovanejšie, nakoľko bude potrebné zohľadniť aj výsledok trestného konania.

43. Správny súd záverom ešte dodáva, že pokiaľ ide o tvrdenie F. C., že je zrušením rozhodnutia o priestupku porušená jeho právna istota, tak s uvedeným sa správny súd nestotožňuje. Zákon predpokladá a umožňuje, aby sa vo verejnom záujme (v záujme na zachovanie zákonnosti) zasiahlo aj s dlhším časovým odstupom do právoplatne skončených administratívnych konaní. V našom právnom poriadku ide o inštitút - protest prokurátora, a podľa jeho výsledku o žalobu podanú prokurátorom. Správny súd poukazuje na to, že aj v českom právnom poriadku je možné, aby štátni zástupce podával žalobu k ochrane verejného záujmu. Okrem toho od právoplatnosti preskúmaného rozhodnutia o priestupku po vydanie rozhodnutia správneho súdu uplynuli v podstate tri roky, čo nie je taká dlhá doba, aby sa mohlo uvažovať o neprimeranosti vo vzťahu k narušeniu právnej istoty tohto účastníka. Rovnako nebolo zistené, že by žalobca zneužíval právo a nemala by mu byť poskytnutá ochrana. Žalobca postupoval v súlade s platným právom, ktoré počíta s tým, že v záujme ochrany zákonnosti je možné podať správnu žalobu prokurátorom, pričom jej podaniu musí predchádzať konanie o proteste prokurátora. Možnosť podania protestu prokurátorom je pritom časovo limitovaná tak, aby bola zabezpečená určitá proporcionalita medzi verejným záujmom a ochranou právnej istoty účastníkov administratívneho konania.

44. Súčasne je potrebné opakovane zdôrazniť, že skutočnosť, že OO PZ vec postúpilo žalovanému neznamena, že žalovaný bol povinný vec prejednať ako priestupok. Na tomto závere nič nemení ani to, že žalobca je oprávnený vykonávať dozor na dodržiavaním zákonnosti. Nesprávnosť takéhoto postupu OO PZ, resp. nedostatočný výkon dozoru žalobcu nie sú dôvodmi, pre ktorý by nebolo možné správnej žalobe vyhovieť. Správny súd opakovane konštatuje, že nie je oprávnený posudzovať postup orgánov činných v trestnom konaní a ani postup žalobcu pri výkone dozoru.

45. F. C. opakovane poukázal na to, že tunajší súd už v podstate o veci rozhodoval a vyjadril sa aj k meritu veci. Z rozsudku č.k. 13S/58/2020-63 zo dňa 07.04.2021 však vyplynulo, že dôvodom zrušenia rozhodnutia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vydanom v konaní o proteste prokurátora bola nepreskúmateľnosť rozhodnutia. V odstavci 17. rozsudku je výslovne uvedené, že súd sa ďalšími žalobnými bodmi nezaoberal, nakoľko vada nepreskúmateľnosti je dostatočným dôvodom na zrušenie rozhodnutia. Ak je poukazované na konkrétnu vetu z odôvodnenia rozsudku v zmysle ktorej „ si súd nevie predstaviť na základe akých skutkových okolností bolo možné dodatočne konanie žalobcu prekvalifikovať z priestupku na trestný čin“ tak uvedené konštatovanie vo svojej podstate predstavuje obiter dictum, ktoré nie je pre účastníkov záväzné. Okrem toho dôvodom zrušenia rozhodnutia žalovaného v tomto konaní neboli skutočnosti, resp. dôvody, ktoré by vznikli po vydaní rozhodnutia žalovaného, ale skutočnosti a dôvody, ktoré tu existovali už v čase jeho rozhodovania tak, ako bolo uvedené vyššie.

46. Pokiaľ ide o náhradu trov konania, konanie začalo na základe žaloby prokurátora a preto správny súd podľa § 170 písm. c) SSP rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov ich náhrada nepatrí tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu j e m o ž n é podať kasačnú sťažnosť v lehote 30 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Krajského súdu v Trenčíne na Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave, písomne v dvoch vyhotoveniach. Zmeškanie tejto lehoty nie je možné odpustiť.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. To neplatí, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého

stupňa, b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d), alebo je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 57 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. (z podania musí byť zjavné ktorému správne mu súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, údaj, kedy bolo sťažovateľovi napadnuté rozhodnutie doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).